

LUMBY SOGNS UDVIKLING

Werner Elof Sørensens erindringer

Som jeg erindrer Lumby Sogns udvikling til et pastorat

Det er godt at kunne sin historie, hvis vi vil orientere os i en verden, der hele tiden forandrer sig. Derfor vil jeg forsøge at ridse Lumby Pastorats historie op, fra jeg blev præst til nu.

I 1981 blev jeg præst i Lumby Sogn. Sognet var på over 6000 indbyggere med lidt under halvdelen boende i Søhus og Anderup. Der var én præst, der boede i præstegården i Lumby.

Pastor C. V. Prip, som præsten hed, underviste alle sognets konfirmander. Det gjorde han i det, der senere blev Karen Nedergaards præstekontor i Lumby Præstegård.

Konfirmanderne kom på gåben eller cykel fra hele sognet. De kom fra Lumby, Lumby Tårup, Beldringe, Stige, Søhus og Anderup.

Der var to kirkedistrikter i sognet, Stige Kirkedistrikt og Lumby Kirkedistrikt. Grænsen mellem de to kirkedistrikter løb langs Evenrenden ned mellem Grønnegyden og Hedelundvej langs Anderupvej og Haugevej hen til Nistedvej og ned til kanalen. Kanalen var stort set Stige Kirkedistrikts østgrænse. Den nederste del af Munkemaen blev senere indlemmet i sognet. Denne del havde hørt til Hans Tavsens Sogn, fordi jorden var blevet afstået til Odense. Der skulle være bygget en havn her. Dette projekt havnede dog i mølposen, og Jens P. Kock byggede huse her i stedet for.

stedet for.

I Stige Kirkedistrikt gik menighedsrådet med tanker om, at Stige skulle være et selvstændigt sogn, når man nu skulle have en ny præst. Søhus var et nybyggerkvarter, hvor mennesker fra Odense kom på landet og mennesker fra Nordfyn kom til byen. Her var man i gang med at bygge et nyt kvarter op. I Søhus og Anderup havde man sat grund af til kirkebyggeri, der hvor nu Sønderskovvænget ligger. Måske ville man udskille Søhus og Anderup, hvor der boede omtrent 3000 mennesker.

Dengang var der også diskussion, om vi skulle have store eller små enheder.

Først i 70'erne var Odense Storkommune skabt. Lumby Kommune blev indlemmet i Odense.

Det fik nogle til at længes efter små nære, overskuelige enheder.

Nogle så Lumby Sogn som en slags lokal erstatning for kommunen, andre ville have endnu mindre kirkelige enheder.

Hvis man nu udskilte Stige og Søhus, så kunne konfirmanderne fra Søhus-skolen, Stige Skole og Stige Friskole slippe for at cykle til Lumby Præstegård.

Der blev ført intense forhandlinger med biskop K. C. Holm og provst Vin-

Vincent Lind i Hjallese Provsti og de andre kirkelige myndigheder.

Det endte med, at man besluttede sig for, at sognet skulle holdes sammen. Hverken Stige eller Søhus og Andrup skulle udskilles som selvstændige sogne.

Den nye præst skulle bo i Søhus, så Søhus kom til at føle, de hørte med til sognet. I Søhus Præstegård ved siden af Søhusskolen

skulle han så undervise konfirmander og på anden vis sørge for at holde sognet samlet. Det nye kordegnekantor blev også placeret i Søhus Præstegård. På neutral grund mellem de to kirke-distrikter, der på det tidspunkt ikke arbejdede mere sammen, end de behøvede. Mange kendte ikke hinanden, og sådan noget som at tage på fælles studietur med betjeningen fra de to kirker og menighedsrådene var utænkeligt dengang.

Når nu Stige ikke fik lov til at blive selvstændigt, fik Stige Menighedsråd som et plaster på såret lov til at bygge et Sognehus, som de på trods af biskop K. C. Holms råd lagde ved siden af skolen i stedet for ved siden af kirken.

Dette blev senere udvidet et par gange. En af gangene fordi menighedsrådene besluttede, at det fælles kirkekontor skulle ligge her i stedet for i Søhus Præstegård.

Det var altså et sogn i opbrud, jeg blev præst i. Måske ville det dele sig i to eller tre sogne, Stige, Lumby og Søhus.

Jeg havde hjulpet pastor Prip med konfirmanderne og ved at prædike en gang i mellem. Jeg læste teologi på Københavns Universitet, men vi boede allerede her i sognet. Først på Valnøddevej 27 i Stige i nogle år, så på H. C. Lumbyes Vej 6 i Lumby. Da Søhus Præstegård blev færdigbygget i marts 1982, flyttede vi til Søhus.

Provst Vincent Lind sagde ved min indsættelse, at en præst kun kunne klare lidt over 2000 mennesker i et sogn. Blev der flere, var der hele tiden opgaver, han måtte lade ligge. Der lå opgaverne så, til de næste opgaver blev lagt oveni. Hverken Prip eller jeg ville blive færdige, selv om vi var to præster. Men nu ville sognet få en bedre betjening.

Vi begyndte nu at skabe liv i præstegården. Konfirmanderne fra Søhusskolen blev forberedt her, der blev holdt foredrag og eftermiddagsmøder og min kone holdt børneklub osv.

Snart blev Stige Sognehus bygget, og konfirmanderne fra Stige Skole og Stige Friskole skulle så heller ikke cykle til Lumby mere. Nu kom Prip kørende til Stige for at forberede dem.

Der var nu bygget både i Søhus og Stige. Så kom det på tale at rive Lum-

by Præstegårds nordre længe ned.

Den havde været i brug som avlsbygning og stald, men kostede nu bare penge i vedligeholdelse. Pastor Prip syntes, det ville ødelægge præstegårdens præg af gård. Han bad for længens liv ved flere årlige præstegårds-syn. Jeg foreslog så, at vi brugte den til noget, f.eks. konfirmandstue eller sognegård, hvis vi alligevel skulle vedligeholde den.

Det gik igennem, selv om Vincent Lind var bekymret på Søhus Præstegårds vegne. Han var bange for, at Lumby Sognegård ville tage aktivitet herfra.

Jeg mente, det var godt for sognet, at der var noget både i Søhus, Lumby og Stige. Det var godt, der skete noget i alle tre områder, hvis sognet skulle holdes sammen.

De foredrag, jeg arrangerede i Søhus, forsøgte vi så at holde på skift de tre steder. Det håbede jeg, ville få folk til at lære hinanden bedre at kende, hvis de kom alle tre steder.

Når alle tre områder af sognet havde fået noget, så håbede jeg, at der ikke var nogen, der følte sig fristet til at gå enegang. Stige havde fået sognehus og kordegnekantor, Søhus havde fået Søhus Præstegård og Lumby havde fået Lumby Sognegård.

Der blev lavet et aktivitetsudvalg med medlemmer fra både Stige og Lumby Menighedsråd.

Her lærte nogen hinanden at kende for første gang. Det var noget af en diplomatisk øvelse at holde sammen på udvalget. Vi holdt møderne i Søhus Præstegård på neutral grund.

Pastor Prip gik af som præst i 1994, og pastor Karen Nedergaard rykkede ind i Lumby Præstegård.

Nu var den ny-istandsat og konfirmandstuen omdannet til præstekantor. Konfirmanderne fra Lumby Skole blev forberedt i den nye sognegård.

Efterhånden var der flere og flere i menighedsrådene, der syntes, vi skulle arbejde sammen.

Denne nye tendens slog endelig igennem med, at vi holdt fælles studietur for de to kirkers betjening og menighedsråd.

I den sidste halve snes år har menighedsrådene nærmet sig mere og mere hinanden, og nu er vi som den naturligste ting af verden blevet slået sammen.

Kirkedistrikterne har fået navneforandring til sogne, og sognene hedder nu pastorater.

Vi bor altså i Lumby Pastorat i henholdsvis Stige og Lumby Sogn.

Vi er et af de pastorater i Odense,

hvor det ikke er vanskeligt at finde nye medlemmer til menighedsrådet bl.a. på grund af det gode samarbejde.

Vi har suppleanterne med til alle møderne, og de deltager i udvalgsarbejdet.

Meget af menighedsrådets arbejde foregår her, så flere kan få ansvar og føle glæde ved at udføre et stykke arbejde til gavn for menigheden.

Siden er sognets indbyggerantal steget til 7500. I 2008 fik pastoratet en 1/2 præst mere, da pastor Mette Gabelgaard blev præst her. Den anden halvdel af hendes embede består i voksenundervisning i hele Hjallesø Provsti. Hjallesø Provsti består af alle de sogne, der blev indlemmet i Odense ved kommunalreformen først i 70'erne.

Situationen nu

Jeg vil håbe, at den gode forståelse mellem de tre enheder Stige, Søhus og Lumby, der er vokset frem bl.a. takket være samarbejdsvillige menighedsrådsmedlemmer, vil blive be-

bevaret og styrket i fremtiden.

Respekterer vi hinandens forskelle uden at dyrke dem, skal det nok gå.

Werner Elof Sørensen

Amtsprovst Lütkens gamle Præstegård
(Fjernet i 1951 til fordel for den nuværende præstegård)